

Pesem o divjem petelinu

Izvajalec: Ansambel bratov Avsenik

Avtor besedila: Marjan Stare

Avtor glasbe: Slavko Avsenik, Vilko Ovsenik

Usiha že noč v sveži jutranji mrak
in sence dreves čez pot beže.
Mlad lovec taji svoj nemirni korak,
lovit petelina divjega gre.

**Njegovo pero bi rad za klobuk pripel,
če bo nocoj zapel, odjeknil bo lovčev strel.
Za njim pod borovci prežal je slednji dan
v strasti ves neugnan, vendar zaman.**

Zdaj, lovec, postoj! Glej, streljaj pred teboj
kraljevski se gost priklanja z vej.
Vsak čas bo povabil v svatovski rej
si črno družico. Zadnjič nocoj?

Petelin v gorah pesem brusi v nebo,
ljubezni pijan pripre oko,
skoz' jutranji gozd poka raskavi klic,
nemirno odmeva snubljenje ptic.

**Ko izza gora se v jutro razlije zlato,
ptica zravna glavo in brusi spet prelepo.
Si lovec omamljen komaj miri roko,
sili utrip v glavo, v nemirno oko.**

Boleče z gore rezek strel zagrmí
in sklonjene glave kralj leži.
Tam daleč v dolini že dan zazvoni,
a lovca vse bolj pri srcu skeli.